

Jaarverslag 2013

14 januari 2014, De Swaene

Beste confraters en gezellen onder het schild van Sint-Elooi
't wordt tijd dat ik hier ter plekke met wat rijmelingen strooi.
Zoals telkenjare mag, moet ik u het jaarverslag declameren,
het is de taak van de griffier om u daarmee te ambeteren...

1. 8 januari 2013

Op de achtste januari in het jaar onzes heren 2013,
beginnen we met een Algemene Vergadering zoals voorzien.
Nieuwjaarswensen van de Deken en van apotheker Vandeweghe
en ook het kerstlied van Erik Wille houden we niet tegen.

Dan wordt het serieus en gaan we stemmen over de nieuwe statuten,
die een meerderheid prompt aanvaardt, binnen luttele minuten.
Alleen Maria zou over alle puntjes graag nog wat willen discussiëren,
maar de Eed, noch de vergadering heeft zin om die tekst te amenderen.

Tenslotte wacht er nog een jaarverslag én een quiz van Renaat en Hans
en voor de slimmeriken van de Camere is dit een ware buitenkans
om hun kennis over ditjes, datjes en andere wetenschap te etaleren.
Patrick, Ronny en Geert mogen we die avond tot de beste bombarderen.

't Is een vergadering die we zonder spreker, van eigen entertainment voorzien,
slechts drie flessen wijn hoeven te betalen, dus goedkoop nog bovendien.

2. 12 februari 2013

In februari gaat voor één keer de vergadering door in De Clochard bij Bart,
waar een welgebekte Jean-Pierre Rondas voor ons de politieke macht ontwart.
Zijn boek 'De hulpelozen van de macht' is de leidraad doorheen zijn betoog
waarin hij tekeer gaat tegen de politieke partijen als een ware demagoog.

Jean-Pierre heeft geen goed woord voor de klassieke Belgische politiek
en bedelft oranje, rood en blauw onder Vlaamse bakken van kritiek.
Ooit radiomaker, nu felle flamingant en aan de Gravensteengroep geassocieerd,
spuit hij zijn ongenoegen en vindt de Belgische staat te franstalig georiënteerd.

BHV, de valse democratie, het belgicisme stelt hij allemaal aan de kaak,
voor de Vlaming is ons staatsbestel een kwalijke en onrechtvaardige zaak.
Als wat Rondas beweert, werkelijk waar is, moeten we er misschien naar streven
om volgende maand mei de Vlaamse stem wat meer gewicht te gaan geven.

3. 1, 2, 8, 9, 15, 16 maart

Maart is zo stilletjesaan de traditionele maand van ons toneel aan 't worden zo ook in 2013, komt 'Yerma' van Federico Garcia Lorca aan de orde. Al heeft Dimitri Verhulst eraan geprutst en het stuk zitten bewerken, kunnen we toch de hand van de grote Spaanse dichter blijven merken.

Vijf actrices en twee acteurs figureren in dit emotioneel geladen stuk, verhaal van frustratie en verveling, gedwongen steriliteit en ongeluk. 't Kan ook moeilijk anders dat dit moet eindigen met een moord, 5 vrouwen tegen twee mannen: geen wonder dat zoiets ontspoot.

Dat Geert deze voornamelijk vrouwelijke bezetting kon regisseren, is op zich al een verdienste, wie weet wat hij allemaal moest incasseren. Alle gekheid op een stokje, de 6 voorstellingen waren helemaal af: het decor, het spel, de muziek, de lichten, het café: allemaal heel straf...

Tegenwoordig is het een huzarenstuk om voldoende amateurs te vinden die zich, om te spelen of te werken, dagen, weken, maanden willen binden. En dat allemaal gratis en voor niks, enkel voor de eer en het genoegen, ook voor de vereniging én om het culturele landschap netjes om te ploegen.

Bedankt daarom aan het volledige voluntariaat, de spelers en de hele entourage om Knesselare en de Rederijkers weer eens positief neer te zetten in de etalage.

4. 16 april 2013

Bekende en interessante Vlamingen genoeg in 't land die hun verhaal willen doen, alleen rijzen die honoraria soms de pan uit en dan moeten we 't laten voor de poen. Zo niet bij Hans Vandeweghe die in april over de ongeloofwaardige coureurs komt praten, omdat ze, ondanks de controles, het gebruik van stimulerende middeltjes niet willen laten.

We krijgen een resem stimulantia te verwerken en namen van sportlui die doperen, die mag ik hier niet noemen, op 't gevaar af dat die mannen (of vrouwen) gaan procederen. De pepmiddelen, da's trouwens een oud zeer, al gebruikt zolang de mens bestaat, lang vòòr de oude Grieken of Romeinen werd er al gepakt, niet altijd even adequaat.

Voor de performantie, voor de roem, voor 't geld... daar is't altijd om te doen. Met pilletjes of spuiten, bloedtransfusies en dies meer, vergroot de kans op kampioen. Al hebben die substanties meestal neveneffecten die 't lichaam doen ontsporen, en valt er soms eens eentje dood, die sportlui lijken waarschuwingen niet te horen...

Het gaat ook vaak zoals in het liedje van Wim Sonneveld waarin de uitkomst aan het einde wordt voorspeld:

Hij kon het spuiten niet laten,
hij spoot in armen en kont
Dat maakte al te veel gaten.
En ohohohoh... zo zat hij algauw in de grond.

5. 14 mei 2013

Omdat Rederijkers niet vies zijn van een glaasje whisky, zij het in beperkte mate, komt in mei ene Johan Ivens, whiskyambassadeur, ons die Schotse drank aanpraten. Een idee van Chris om die pseudo-Schot in kilt te inviteren voor een rondje van één lers en vijf Schotse brouwsels, waaraan we nippen met een tuitemondje.

Want die degustatieporties zijn zo krapjes afgemeten, dat je nauwelijks durft te slikken. 't Is glaasje walsen, kijken, ruiken, proeven en dan tevreden naar de anderen blikken aan de overkant van 't vierkant waaraan we zitten, met een air van jaren expertise over uitgelezen whisky's, terwijl we meestal voor een simpele Johnnie Walker kiezen.

Singleton en Bushmills, Talisker en Cardhu, Lagavullin en Dalwhinnie liefelijke namen voor het met hout en turf gestookte vocht, mijn opinie. 't Is mij een raadsel hoe de mens er ooit toe kwam in plaats van brood te bakken zijn graan tot alcohol ging stoken, beslist géén vrouw die zich daartoe liet verlakken.

6. 11 juni 2013

De 11de juni trekken we de wandelschoenen aan en rijden fluks naar Merendree toe we hebben daar met Katrien Ryserhove in haar 'Appel van Verleiding' rendez-vous. 'Met Kalle langs de Kale', zo heet haar promenade langs de beemden en het water een 3 uur lange tocht met hier en daar een onderbreking voor Katriens getater.

Haar verhaal gaat over Kalle, een watergeest à la Lange Wapper of de Flabbaert, die mensen treitert en in 't water sleurt, daar eeuwig en voor altijd rondwaart. We stappen en we stappen, en gelukkig is er halverwege nog een tussenstop gepland bij een oude boerderij met drankvoorziening voor een deugddoend gerstenatmoment.

Een fikse wandeling voorwaar op die fraaie juniavond en gezellig bovendien met een onderhoudend verdichtsel op een vertrouwd en bekend stramien. Geeneen van ons die door Kalle ook maar één moment de bibberatie kreeg, want een volwassen mens hecht geen geloof aan wat dan ook voor helleveeg.

Kinderen zijn anders: zo heb ik met de historie van Kalle mijn neefje eens verrast. Als bedverhaaltje. Daarop heeft hij die nacht zijn stapelbed en zijn broertje ondergeplast...

7. 11 juli-fietstocht in Walcheren

Juli is de zomermaand bij uitstek en een fantastisch jaargetijde om de fiets te pakken, peddelen in het zonnetje en lekkere temperaturen zonder atmosferische ongemakken. Eilaas, voor de tweede keer op rij, heeft de 11de juli geen zomerweer voor ons in petto zodat we ingeduffeld, winddicht moeten rijden, maar voor de rest is alles *pico bello*

Met de boot naar Vlissingen, en dan 't kanaal langs, naar de markt van Middelburg, vandaar naar Veere en zijn meer, Vrouwenpolder, Oostkapelle, Domburg Westkapelle, Zoutelande en na 60 kilometer wederom in Vlissingen haven. Moegereden maar tevreden, de longen vol met jodium en kopzorgen begraven.

De veerboot op, de wagen in en na een frisse douche kunnen we er weer tegen. Bart van de Clochard heeft een stevig diner geprepareerd en dat komt welgelegen. Een leuke dag beleefd, die 11de juli. Als je't mij vraagt doen we het dit jaar nog eens over. En een tip voor Geert misschien: dagelijks varen er ook boten van Calais naar Dover...

8. dinsdag 10 september 2013

Johan Braeckman is de professor die ons in september kritisch leert te wezen. In zijn wapenspreuk staat te lezen: "Met alle Chinezen maar niet met den dezen" Onder de titel 'De ongelovige Thomas heeft een punt' schreef hij een boek, waarin hij de lichtgelovige mens probeert te behoeden voor een massa larienkoek.

De heilige met twee schedelrelikwieën, de astroloog die mij een nieuwe relatie propageert, mijn incontinentieprobleem opgelost door handoplegging en vannacht een UFO geobserveerd. Bericht gekregen van mijn opa uit het vagevuur, de klopgeest in mijn kamer laten bezweren, mijn irreële ziel verkocht aan satan en het paranormaal gekromde bestek laten repareren...

Dat zijn zo van die onnozele ideeën waar zelfs intelligente mensen zouden in geloven. Maar als je 't mij vraagt, dan zit er bij die luitjes toch iets grondig mis daarboven. Akkoord, 't is niet aan mij om die redelijke wezens op hun waanbeelden te duiden. Een zieke mag immers ook kiezen voor moderne medicijnen of middeleeuwse kruiden.

9.8 oktober 2013

De Wever Bart of Bruno, dat is het dilemma dat zich in oktober stelt, maar gezien die ene veelgevraagd is op tv en zich daar als grapjas meldt, kiezen we voor zekerheid en dus voor Bruno, professor in de geschiedenis, expert in Wereldoorlog Twee, een verhaal van ellende en verdoemenis.

Onzalig lot van een land onder bezetting, waarbij de mensen moeten kiezen of ze lijdzaam ondergaan, mee- of tegenwerken: z' hebben alles te verliezen. Dat is de historie van zwart en wit en grijs, dat een land en volk versnipperd. De een collaboreert, de ander rebelleert en een meerderheid... die schippert.

Een pijnlijk moment uit de geschiedenis dat nog steeds gemoederen doet laaien, misschien zelfs oorzaak dat het tussen Vlamingen en Walen af en toe gaat waaien. 't Is allemaal de schuld van den Dolf en zijn superieur wanende Teutonen die de hele wereld jarenlang en zinloos teisterden als ongenadige demonen.

10. dinsdag 12 november 2013

Met Koen Meirlaen krijgen we in november een groene jongen over de vloer die naar de Antarctica mocht als beloning voor een wetenschappelijk concours. Normaliter zou je denken: wie een wedstrijd wint, krijgt daarvoor een prijs, maar in dit geval sturen ze die jongen, erger dan Siberië, naar het Zuidpoolijs.

Veel kouder kun je't in de zomer nergens treffen, en overdag kun je er niet slapen want de zon blijft schijnen, al kun je wel de pinguïns tellen in plaats van schapen. Gelukkig kon hij zich daar dienstig maken met wetenschappelijke proeven die uitkomst moeten geven over het klimaat, en ook de geologie ten behoeve.

Nog betere ambassadeur dan Al Gore is Koen, voor de redding van ons klimaat, een onheilsprofeet tegelijk die waarschuwt dat ons weldra het water aan de lippen staat. Tenzij we er dringend iets aan doen, met andere woorden: anders energie opwekken, anders bouwen, anders eten, anders leven en misschien... minder kinderen verwekken.

Geef toe, 't is nu al onmogelijk om alle 7 miljard bewoners van onze blauwe planeet deftig te voeden, te verwarmen, onderdak te geven. De oplossing: het internationale WNV-decreet !

(Nooit van gehoord ? Het WNV of Het wereld-neuk-verbod-decreet),
the WFS (the World Fuck Stop Decree),
le IMB (le Décret d' Interdiction Mondiale (de) Baiser),
il PMC (il Decreto de Prohibición Mundial (de) Copular) etc, etc...

Dat decreet moet wereldwijd tezelfdertijd om de andere maand worden toegepast, zodanig dat de aarde minstens 6 maand op een jaar van pasgeborenen wordt ontlast.

Ik zie het Franciscus tweemaandelijks al declameren vanop zijn Vaticaanse balkon:
Urbi et Orbi: Hoc Mense Coitus Prohibitus Est... exit testosteron.

11.7 december - Patroonsfeest

In december tenslotte sluiten we met het feest van Sint-Elooi het werkjaar af
Een leuk concert, gezellig samenzijn met aperitief en overvloedig hapjes achteraf.
Pascal had beter geïnformeerd dat we thuis het avondeten konden overslaan,
al hadden we 't vooraf kunnen weten dat de tafel breugheliaans gedekt zou staan.

Alles liep naar wens, de Deken met zijn welkomstwoord en culturele wensen,
het uitreiken van het eremetaal aan de 25 of 26 jaar lid zijnde mensen.
Met name Dirk, Maria, Jo en Lieve mochten samen met de Prince op de foto
en toen waren Billy & Bloomfish een uurtje aan de beurt, allegro ma non troppo

Alias Pascale Michiels en Kathleen Vandenhoudt, muzikale vriendinnen van Maria,
voor wiens leven ik vreesde toen die dames mekaar gingen knuffelen, mamma mia !
Want als je mekaar zo hard gaat knijpen, loop je 't risico op acute ademnood
bij meerdere keren kort opeen dreigt zelfs gevaar voor irreversibele hersendood.

Viva la musica, viva la vita en viva bomma, patatten met sossissen
Ik stop ermee, nu is 't de hoogste tijd om te gaan kwissen...
ik voel me ietwat slapjes na al dat kwissen